

La supervivència de Porqueres

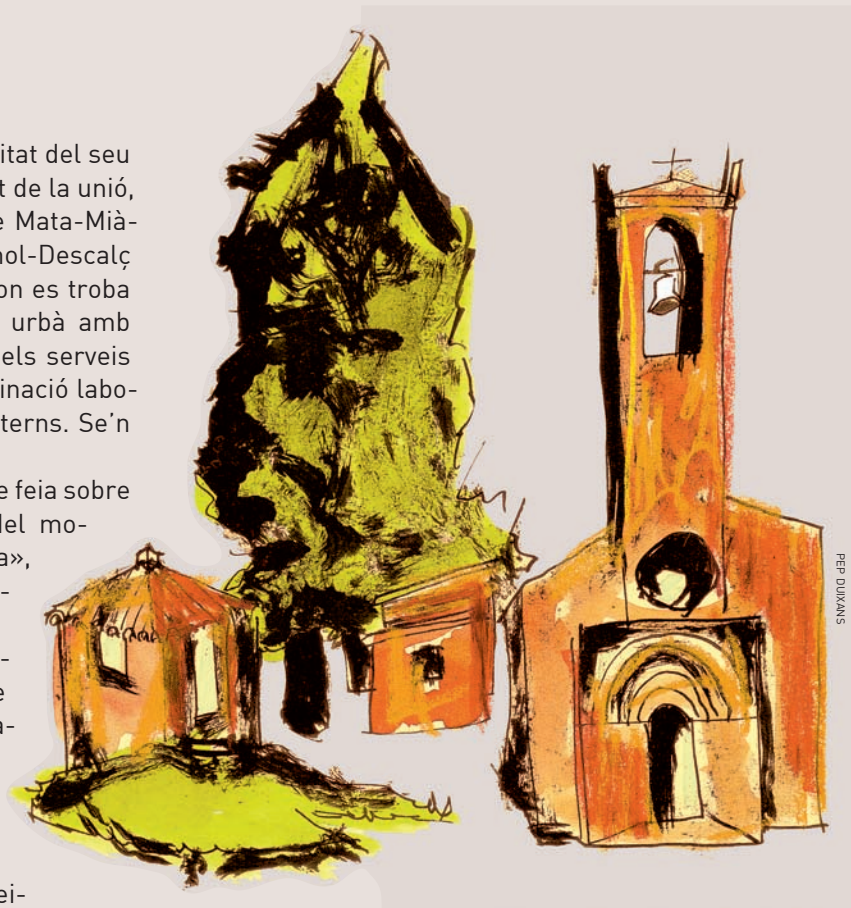
« Porqueres envolta en més de la meitat del seu perímetre a Banyoles. És el resultat de la unió, el 1846, dels cinc antics termes de Mata-Miànegues, Merlant, Porqueres, Pujarnol-Descaç i Usall. Els barris més populosos (Mata, on es troba l'Ajuntament) també formen un continu urbà amb Banyoles. Depèn de Banyoles per a tots els serveis especialitzats, i n'és la seva primera destinació laboral per a més de la meitat dels fluxos externs. Se'n proposa la unió a Banyoles».

Aquesta era la diagnosi, l'any 2000, que feia sobre Porqueres l'«Informe sobre la revisió del model d'organització territorial de Catalunya», més conegut com a «Informe Roca». Dibueixava un municipi sense identitat, amb uns límits incoherents i amb una dependència absoluta de la capital del Pla de l'Estany. No era una lectura desencaminada. El creixement de Porqueres, iniciat als anys seixanta, no es va basar en els nuclis antics que formen el municipi sinó que va tenir com a única lògica la proximitat a Banyoles. Alhora, aquest creixement fou completament desordenat i va acabar creant un teixit urbà de baixa densitat, sense referents històrics, enganxat a Banyoles i amb un sistema viari caòtic.

Tanmateix, ja a partir dels anys noranta alguna cosa s'havia començat a moure a Porqueres. La millora en la planificació i gestió urbanística, la construcció d'equipaments bàsics i la creació del Centre

La concessió de Begur

En el darrer «Apunt del territori» explicàvem que a Begur, prop de la platja Fonda, hi ha una piscina excavada a la roca a pocs metres de la costa. Aquesta construcció està situada en el domini públic marítim-terrestre però disposa d'una concessió administrativa que en permet l'ús exclusiu als veïns dels apartaments Es Cau. L'Ajuntament de Begur ens ha fet notar que la concessió és de l'Estat i no de l'Ajuntament, com afirmàvem erròniament. És un tema delicat perquè, justament, els municipis reclamen més competències sobre la gestió i ús del seu litoral.

PEP DUXANS

Cívic van anar forjant un difús però creixent sentiment de poble. Fou a partir del 2000, probablement esperonat per l'«Informe Roca», que l'Ajuntament va intensificar els esforços en aquest sentit amb dos projectes clau que, tot sigui dit, la majoria de municipis tenen resolts des de fa segles: la festa major i la plaça Major.

La festa major de Porqueres es va celebrar per primer cop el 2005 ja que, fins llavors, només es feia a cadascun dels pobles que constitueixen el municipi. Tanmateix, el projecte més ambiciós i inèdit és la creació d'una plaça Major del segle XXI a les Pedres, als terrenys ocupats per l'antic camp de futbol. S'hi construeixen habitatges plurifamiliars i diversos equipaments —entre els quals la biblioteca, inaugurada aquest setembre— amb l'objectiu d'articular la principal centralitat del municipi.

Potser algun dia algun govern català farà cas a l'«Informe Roca» i reordenarà el *Mapa Municipal de Catalunya*, amb la supressió dels municipis massa petits i la correcció de disfuncionalitats. Porqueres continuarà essent un ferm candidat a desaparèixer com a municipi. No hi ha dubte, però, que està venent cara la seva pell.